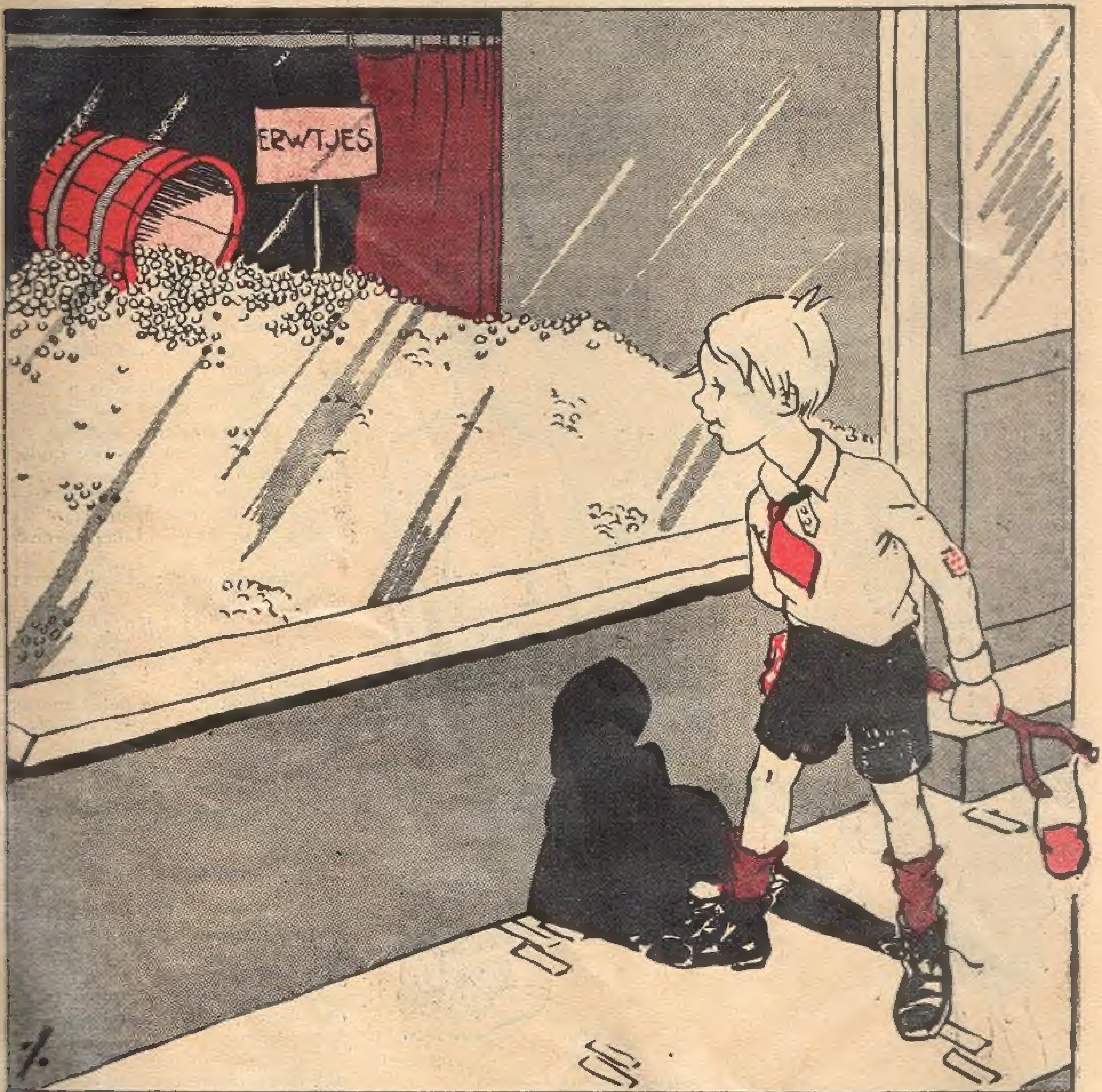
SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 24 FEBRUARI 1938

WAT ZOU IK DAAR FIJN MEE KUNNEN MIKKEN!

WAT JAAPJE ZAG

LS het weer goed is, speelt Jaapje 's morgens altijd buiten met de kinderen van de buren. Om ongeveer tien uur komt de groenteman en dan koopen de moeder van Jaapje en de moeders van de andere kinderen aardappelen en groenten en soms ook fruit. Een enkelen keer krijgen de kinderen wel eens een worteltje van den groenteman of een paar besjes of kersjes. Soms zegt de groenteman: „Vandaag niet, het is te duur."

Jaapje's liefste wensch is, om eens een keer te mogen meerijden met den groenteman en al vaak heeft hij het gevraagd. Maar altijd zegt de groenteman: „Een anderen keer."

Dan op een morgen, als Jaapje weer zegt: „Hè, mag ik nou eens meerijden," zegt de groenteman zoowaar: „Nou, vooruit dan maar."

Hij tilt Jaapje op en zet hem alvast op den bok. Daar moet Jaapje wachten, totdat de groenteman moeder geholpen heeft.

„Hè, moeder," zegt Jaapje, „koopt u ook aalbessen vandaag, roode en witte door elkaar?"

„Ja, hoor," zegt moeder, en ze laat den groenteman roode en witte bessen afwegen.

Wat heerlijk zit Jaapje daar op den bok. Zoo hóóg. 't Lijkt wel net, of ik heel groot ben, denkt hij, nog grooter dan het paard. De andere kinderen zijn wel wat jaloersch op Jaapje en vragen: „Groenteman, mag ik ook eens mee?"

„Een anderen keer," zegt weer de groenteman, „elk op de beurt."

De groenteman klimt op den bok en zegt „hort" tegen het paard. Daar rijden ze langzaam de straat uit. Wat fijn gaat dat. Jaapje geniet.

In de volgende straat moet het paard telkens even stilhouden, want daar wonen ook klanten van den groenteman. Jaapje zegt iederen keer netjes: „Dag, mevrouw," als er een mevrouw aan de deur komt en als de mevrouw weer naar binnen gaat zegt hij 't weer.

Leuk om groenteman te zijn, denkt Jaapje. Als ik groot ben, word ik ook groenteman. Je kan dan den menschen iederen dag groenten brengen en fruit en met allemaal een praatje maken. En dan den heelen dag zoo boven op den bok zitten en je te laten rijden, dat is nog 't allerfijnste. Daar krijgt Jaapje zoowaar een appel van den groenteman.

„Hier," zegt hij, „eet maar op, dat is gezond."

Terwijl Jaapje telkens een klein stukje van den appel eet — dan duurt de appel lang — heeft de groenteman alweer aan een ander huis gebeld.

„Dag, mevrouw," zegt Jaapje weer, als de deur open gaat. Er komen ook twee kinderen naar buiten.

De moeder zegt: „Is alles weer zoo duur vandaag?"

„De stoofsla is goedkoop, mevrouw," zegt de groenteman.

Dan koopt de moeder de stoofsla en aardappelen.

„Hè, moeder," zegt het jongetje, „koop nou eens besjes of kersjes."

„Nee, Frans," zegt de moeder, „die zijn te duur."

„Hè, moeder, appels dan," zegt het kleine meisje, „voor één keertje maar."

„Nee, Beppekind, het gaat heus niet."

Wat naar, denkt Jaapje, dat die moeder geen besjes of kersen of appels kan koopen. Zou ze zoo weinig geld hebben?

Zijn moeder koopt bijna iederen dag fruit. Het kleine meisje kijkt naar Jaapje.

Hè, denkt Jaapje, nou ziet ze, dat ik een appel eet en ik kan er haar toch niets van geven. Dat mag nooit, zegt moeder immers, 'n ander

„Hè, moeder," zegt het jongetje, „koop nou eens besjes of kersjes."

iets geven, waar je zelf al van gegeten hebt. Waarom geeft de groenteman dien kinderen niets? Zou hij het niet gehoord hebben?

De moeder van Fransje en Beppie is klaar; ze doet de deur dicht. Jaapje heeft heelemaal vergeten, goedendag te zeggen. Dat komt, omdat hij aldoor maar aan Fransje en Beppie moet denken. Hij rijdt nog een heelen tijd mee met den groenteman, maar het pleizier is er af. Ze zijn weer gekomen op den hoek van de straat waar Jaapje woont.

„Nou moet je naar huis, jongeman," zegt de groenteman. „'t Is etenstijd." Hij tilt Jaapje van den bok af en zet hem op den grond.

„Wel bedankt hoor," roept Jaapje, „dag, groenteman, tot morgen."

Moeder staat aan de deur.

„Zoo, ben je daar," roept ze, „kom maar gauw, de boterhammen staan al klaar."

Als Jaapje aan tafel zit, ziet hij ook een schaal met de schoongemaakte bessen staan, rood en wit

„Boy," zegt moeder, „dat is heel lief van je, hoor, maar vertel eens ...."

en véél suiker er op. Heerlijk, denkt Jaapje. Dan ineens moet hij weer aan die twee kinderen denken, aan Fransje en .... hoe heette dat meisje ook weer? O ja, Beppekind, zei haar moeder. Ze zal wel Beppie heeten, denkt Jaapje. Moeders maken je naam altijd anders. Zijn moeder zegt immers zoo vaak „Boy" tegen hem. Nou, dat lijkt heelemaal niet op Jaap, maar 't is wel een mooie naam, vindt Jaapje.

„Moeder," zegt Jaapje opeens, „als ik groot ben, word ik toch maar groenteman."

„Toch maar," zegt moeder, „hoe bedoel je dat?"

„Ach," zegt Jaapje, „eerst vond ik het niet prettig meer, want als je kinderen ziet, die geen besjes of kersjes van hun moeder kunnen krijgen, dan moet je haast huilen, maar als ik later groenteman ben, zal ik wel beter naar ze luisteren dan onze groenteman en dan krijgen ze van mij een hand vol kersen, moeder, een hand vol, of een héélen dikken appel."

„Boy," zegt moeder, „dat is heel lief van je, hoor, maar vertel eens, hoe 't kwam, dat die kinderen geen besjes van hun moeder kregen?"

„Ach," zegt Jaapje, „die moeder zei: „'t Is te duur, 't gaat niet". Ik vond, dat ze heel verdrietig keek, toen ze dat zei."

Jaapje's moeder zegt niets meer.

Wat raar, denkt Jaapje, 't lijkt wel of moeder mij niet hoort, net als de groenteman, die hoorde ook niet, wat die kinderen zeiden.

„Moeder," zegt Jaapje dan, „hoort u mij niet?"

„Ja, kind," zegt moeder, „ik denk na. Luister eens, Jaapje, zou jij de straat en het huis nog kunnen vinden, waar die kinderen wonen?"

„Best hoor," zegt Jaapje. „'t Is in de straat hierachter en er staan bloempotten voor het raam met van die trossen bloemen er in."

„O, zeker geraniums," zegt moeder. „Jaapje, zou jij straks dien kinderen wat fruit willen brengen?"

„Nou, wat graag," zegt Jaapje, „wat zullen ze daar blij mee zijn."

's Middags gaat moeder met Jaapje naar den winkel op den hoek.

„Wat zullen we voor ze koopen, Boy?" zegt moeder.

„Fransje wou kersen of bessen en Beppekind appels," zegt Jaapje dan. Moeder koopt bessen en appels. Als ze weer thuis zijn, doet moeder er een stevig papier om en schrijft daar bovenop: „Voor Frans en Beppekind."

„Ga nu maar," zegt moeder en Jaapje stapt de deur uit. In de straat, waar Frans en Beppie wonen, kijkt hij goed uit. O, daar is het huis al, met de roode bloemen voor het raam. Geraniums, zegt moeder.

Dan ineens moet hij weer aan die twee kinderen denken, aan Fransje en .... hoe heette dat meisje ook weer?

Jaapje belt. Frans doet open.

„Dag, Frans," zegt Jaapje, „hier is fruit voor jullie van moeder."

Frans lacht en zegt dan zacht: „Dank je wel; ben jij die jongen, die vanmorgen bij den groenteman op den bok zat."

„Ja," zegt Jaapje, „ik heb aan mijn moeder verteld, dat jullie zoo graag appels lusten en bessen. Nou ga ik weer, groeten aan Beppekind."

„Moeder," zegt Jaapje, als hij weer thuis is, „die Frans was zoo blij met het fruit, dat kon ik aan z'n gezicht zien. Wat zullen ze smullen, hè?"

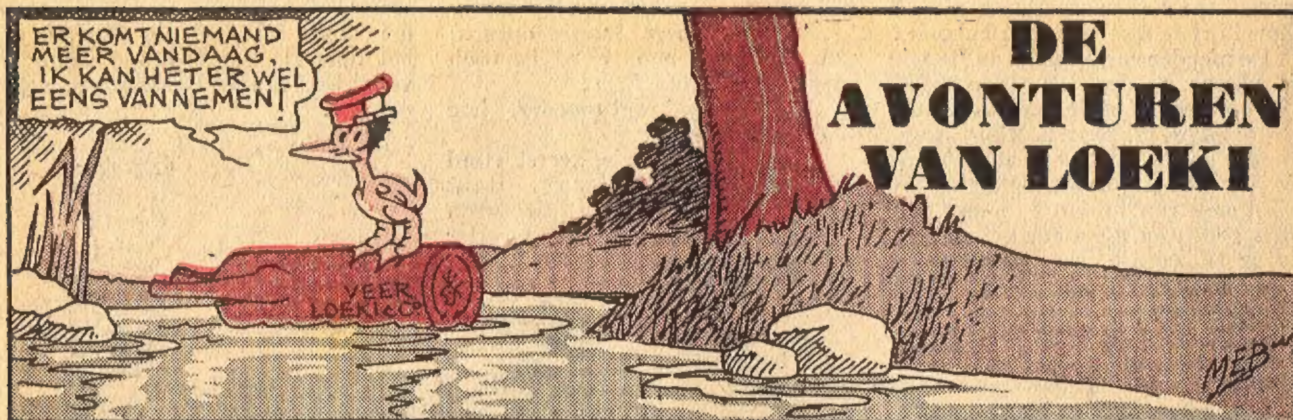
„Ja," zegt moeder, „ik ben blij, dat jij dat vanmorgen gehoord hebt. En nu mag jij voortaan één keer per week wat fruit bij die kindertjes gaan brengen."

„Fijn, moeder," zegt Jaapje, „en later, als ik groenteman ben, breng ik het ze iederen dag."

„Ik hoop het, Jaapje," zegt moeder dan. „Al doe je het later ook maar één keer per week, dan zal ik al tevreden zijn. Dan weet ik, dat je luistert naar wat om je heen gebeurt en dan zal je veel menschen kunnen helpen."

Jaapje begrijpt niet alles, wat moeder zegt, maar hij weet toch wel, dat moeder bedoelt, dat bessen niets lekker smaken, als je weet, dat er andere kindertjes zijn die ze nooit krijgen, want dat vindt hij immers zelf ook.

STIEN VALK

ER KOMT NIEMAND MEER VANDAAG, IK KAN HET ER WEL EENS VAN NEMEN!
DE AVONTUREN VAN LOEKI
VEER LOEKI & C°
MEB

VEER HUIS
IK GA NAAR HUIS EN KRUIP EENS VROEG ONDER DE WOL!!

HALLO!! VEERMAN!
?

OCH VEERMAN, ZET MIJ EENS EVEN GAUW OVER. IK HEB EEN AFSPRAAKJE MET EEN ZAKENVRIENDJE VAN DEN OVERKANT. TOE!
NOU.... DE BOOT IS AL OPGEBORGEN!

WE ZIJN AL HALFWEG JE BEGRIJPT, DAT ZOU IK NIET VOOR IEDEREEN DOEN!!
?
HA-HA-! HA!
VEER LOEKI & C°

HAHA! WAT MOET IK LACHEN! NOU HERINNER IK ME DAT MIJN AFSPRAAK JE PAS VOOR DE VOLGENDE WEEK IS! IN ELK GEVAL BEDANKT, VEERMAN
!
VEER LOEKI & C°

JE LAAT ME HIER TOCH NIET ZITTEN, VEERMAN?!! HALLO! O-
IN ORDE, ROEP JIJ MAAR 'N TAXI!
VEER LOEKI & C°

„DE BLANKE TOP DER DUINEN".

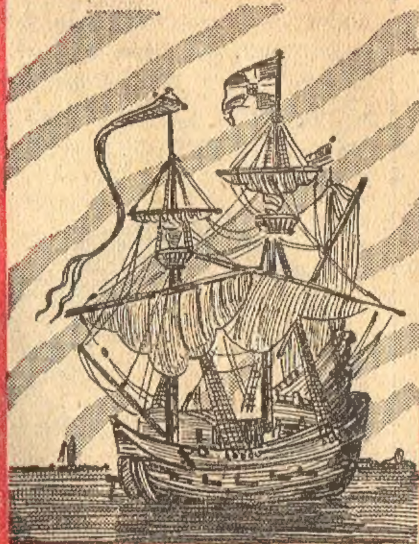
DE DUINEN BEGRENZEN MAAR HEEL WEINIG LANDEN. BUITEN NEDERLAND EN BELGIE WORDEN DEZE PRACHTIGE, BLONDE HEUVELS ALLEEN MAAR IN DENEMARKEN EN DUITSCHLAND OP ENKELE GEDEELTEN VAN DE ZEEKUST GEVONDEN.
DE DUINEN ONTSTAAN NIET DOOR AANSLIBBING MAAR DOOR „AANWAAIING" WANNEER DE VLOED IS WEGGETROKKEN EN HET STRAND DOOR DE ZON DROOG IS GESTOOFD, WAAIT DE WIND HET FIJNE ZAND VERDER TEGEN DE HOGE KUST AAN.

ZONDER SPIJKERS

DIT MERKWAARDIGE KERKJE TE OSLO, IN NOORWEGEN, WERD 800 JAAR GELEDEN GEBOUWD. HET EIGENAARDIGE HIERVAN IS, DAT ER VOOR DE BOUW GEEN ENKELE SPIJKER WERD GEBRUIKT. ALLEEN STEVIGE HOUTEN PENNEN.

DE ONOVERWINNELIJKE VLOOT

VAN PHILIPS II WELKE BESTOND UIT 160 BODEMS EN BEMAND WAS MET 20 000 MAN EN 8000 MATROZEN, WERD -350 JAAR GELEDEN- DOOR HEM UITGEZONDEN OM ENGELAND EN HOLLAND TE TUCHTIGEN. ZE WERD EVENWEL NABIJ ENGELAND'S KUSTEN DOOR EEN ONTZETTENDE STORM ZWAAR GETEISTERD EN DAARNA DOOR DE GEZAMENLIJKE ENGELSCH-HOLLANDSCHE VLOOT VERDER VOLKOMEN VERNIETIGD. DE VIJAND WERD BESTOOKT OP SCHEPEN, WELKE ER UITZAGEN ALS HET OORLOGSBARKAS VAN DIT PLAATJE

BONT ALLERLEI

Sterpuzzle

In deze sterpuzzle moeten 12 woorden van 4 letters ingevuld worden. De woorden hebben om de beurt twee A's en twee E's in het midden. Bovendien eindigen alle woorden op dezelfde letter. Als je dus een woord hebt gevonden, dan weet je meteen ook de laatste letter van elk woord.
Hier volgen de beteekenissen :

1. 365 dagen.
2. taaie, zwarte stof.
3. voldoende gekookt.
4. dier in den dierentuin.
5. tegengestelde van onecht.
6. lekkere vrucht.
7. akelig.
8. bootje dat de menschen naar de overzijde brengt.
9. twee.
10. worden onze schoenen van gemaakt.
11. heeft de mensch op het hoofd.
12. groote waterplas.

Drie-woorden-puzzle 13

1. Drie lettergrepen. Duidt een volksstam aan van Amerika.
2. Noemt men iemand, die probeert iets op te vangen met zijn gehoor.
3. Een plompe en logge viervoeter.

4 - 6 - 8

August, de clown, heeft daar negen hokjes geteekend. In elk van die hokjes wil hij een cijfer plaatsen. Namelijk een van de negen volgende cijfers : 4—4—4—6—6—6—8—8—8. Hij heeft dus drie keer het cijfer 4, drie keer het cijfer 6 en drie keer het cijfer 8. Nu moet hij die cijfers echter zoo plaatsen, dat hij, hoe hij het ook optelt, van onder naar boven of van boven naar onder, van links naar rechts of van rechts naar links, of in schuine richting, altijd 18 als som krijgt. Hoe moet hij de getallen plaatsen ?

Oplossingen vorig nummer

WIE IS DE PIANIST ?

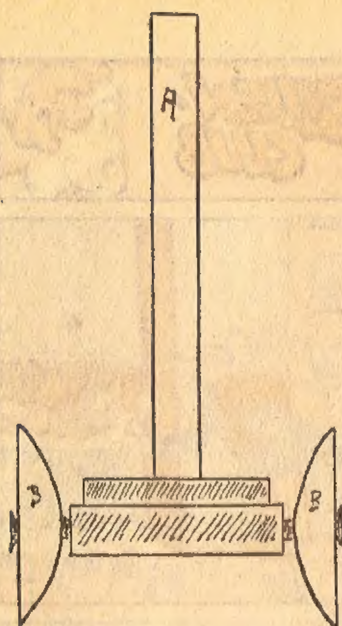
DRIE-WOORDEN-PUZZLE 12

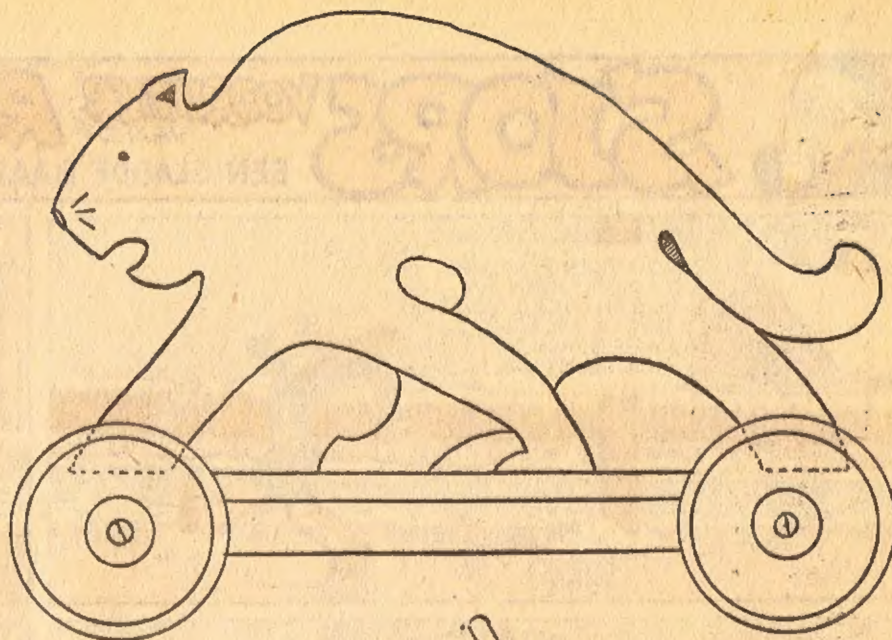
1. Handelaar (Hand-l-aar).
2. Nachtkaars (N-acht-kaars).
3. Penningmeester (Pen-n-in-g-me-e-ster).

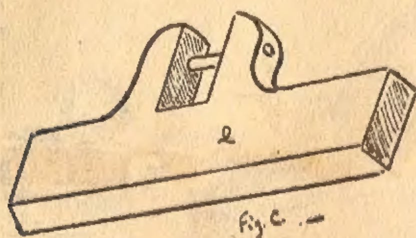
Het behekste papier

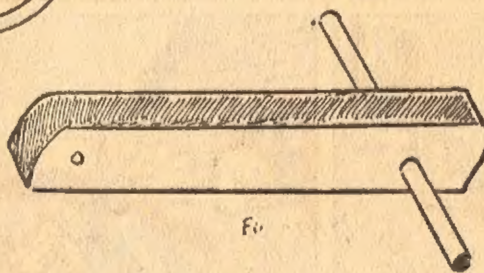

Benoodigdheden : een flesch, een kurk, een naald en een vierkant stuk papier. Het papier vouw je volgens de dwarslijnen, dus van den eenen hoek naar den anderen. Je steekt de naald in de kurk, maakt ze even warm en legt het papier er op. Dan wrijf je de handpalmen stevig tegen elkaar zoodat ze warm worden, brengt ze in de nabijheid van het papier en maakt 'n draaiende beweging, zonder het papier aan te raken. Door de warmte, die de handen uitstralen, zal het papier beginnen te draaien.

GOED EN GOEDKOOP KNUTSELEN

EEN RIJDENDE POES

DE poes zelf kan ofwel uit karton worden gesneden, of uit triplex worden gezaagd. Dit laatste verdient de voorkeur, omdat het ten slotte een karretje wordt en hout beter tegen een stoot kan dan karton.

Als onderstel neem je gewoon stevig hout, b.v. een mooi glad geschaafd plankje van één cm. dik. De uitgezaagde poes lijm je dan precies in 't midden vast, zoodat ze komt te staan, zooals je op A ziet. Onze teekening geeft een dubbel onderstel. Het bovenste plankje (b.v. het deksel van een sigarenkistje) is dan iets kleiner van afmetingen en de poes komt dan vanzelf wat hooger te staan. Willen jullie ze flink hoog hebben, plaats ze dan op kleine blokjes onder de pooten en lijm die blokjes op het onderstel vast.

Met de wielen hebben jullie natuurlijk geen moeite. Je kunt ze uitzagen of snijden en je kunt er ook groote knoopen voor gebruiken, maar dan moet je 't middenstuk van de knoopen heel voorzichtig uitboren. Wie ze kan bemachtigen heeft meer aan afgedankte spoelen van schrijfmachinelinten of de beide uiteinden van een klosje. Dat is uitstekend materiaal.

Dan de poes nog even schilderen. Zwart of grijs, wit of rossig zooals jullie ze 't liefst zien. Het onderstel geven jullie natuurlijk ook een passend kleurtje.

Wie er 'n trekwagentje van wil maken, kan dat ook doen. Fig. C geeft precies aan, hoe 't moet. Het stuk e lijm je aan den voorkant aan.

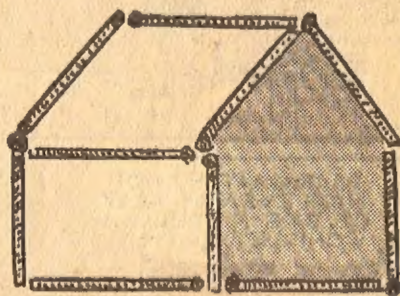
Veel succes en vooral niet te haastig afwerken.

WAAR ZIJN ZE?

In elk van de volgende drie zinnetjes is de naam van een stad verborgen. Fifi, de speurhond, is ze aan 't zoeken. Kijk eens, of jullie vlugger zijn dan hij. Het zijn twee Nederlandsche steden en één Italiaansche.

1. „Die struik is verdord, recht goed," zei vader.
2. De kapitein greep het roer. „Mond houden," zei hij tot den matroos.
3. Die staaf is krom en niet meer recht te buigen.

LUCIFERSKUNSTJE

Hier zijn tien lucifers, waarmee je een huisje kunt leggen. De gevel staat hier rechts en we zouden ze graag links hebben. Daarom mag je twee lucifers verplaatsen. Hoe zou je dat doen?

Van deze twee puzzeltjes zul je volgende week de oplossing vinden op bladzijde 6.

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

EEN GLADDE BAAN.

